

عنوان مقاله:

نقش حفاظت بر ویژگی های کمی و کیفی گونه آوری (Quercus macranthera C. A. Mey) در جنگل های رودبار استان گیلان

محل انتشار:

فصلنامه علوم و تکنولوژی محیط زیست، دوره 22، شماره 11 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

علی نقی صدیقی چافجیری - دانشجوی دکتری علوم جنگل، گروه جنگلداری، دانشکده منابع طبیعی دانشگاه گیلان، گیلان، ایران.
(مسئول مکاتبات)

ایرج حسن زاد ناورودی - دانشیار، گروه جنگلداری، دانشکده منابع طبیعی دانشگاه گیلان، گیلان، ایران

کامبیز طاهری آبکنار - دانشیار، گروه جنگلداری، دانشکده منابع طبیعی دانشگاه گیلان، گیلان، ایران

حسن پوربابائی - استاد، گروه جنگلداری، دانشکده منابع طبیعی دانشگاه گیلان، گیلان، ایران

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: گونه آوری در ارتفاعات فوقانی مناطق جنگلی در شمال ایران گسترش دارد و در حفظ خاک و نفوذ آب نقش موثری را ایفا می کند. بزرگترین مشکل در این مناطق چرای دام و حضور جنگل نشینان است. هدف از این پژوهش، بررسی نقش حفاظت بر ویژگی های کمی و کیفی گونه آوری در جنگل های رودبار استان گیلان بود. روش بررسی: در مجموع ۴۰ قطعه نمونه ۱۰۰۰ متر مربعی (۲۰ قطعه نمونه در منطقه حفاظت شده و ۲۰ قطعه نمونه در منطقه حفاظت نشده) به روش تصادفی- سیستماتیک و با استفاده از شبکه آماربرداری ۱۰۰ × ۱۰۰ متر در خرداد ۱۳۹۴ برداشت شدند. در هر قطعه تعداد و نوع گونه های درختی و درختچه ای و همچنین قطر برابر سینه، ارتفاع گیاه، وضعیت تاج و کیفیت تنه پایه های آوری اندازه گیری شدند. همچنین، به منظور بررسی وضعیت زادآوری از یک میکروپلات ۱۰۰ متر مربعی در مرکز هر قطعه نمونه استفاده شد. یافته ها: نتایج نشان داد که تعداد درختان در هکتار، میانگین قطر برابر سینه، مجموع سطح مقطع برابر سینه، ارتفاع درختان، حجم و زادآوری گونه آوری در منطقه حفاظت شده به صورت معنی داری بیشتر از منطقه حفاظت نشده است. سایر گونه های درختی اختلافی بین دو منطقه نداشتند. تراکم گونه های درختچه ای آلوجه (Pronus spinosa)، ولیک (Crataegus microphylla) و زرشک (Berberis integgerima) در منطقه حفاظت نشده به طور معنی داری بیشتر از منطقه حفاظت شده بود. همچنین، کیفیت تاج و تنه پایه های آوری نیز در منطقه حفاظت شده بهتر از منطقه تخریب شده بود. بررسی طبقات قطری در مثلث ساختار نشان داد که منطقه حفاظت شده در بخش جنگل نامنظم و منطقه تخریب یافته در بخش منظم شده در کم قطر-میان قطر قرار دارد. بحث و نتیجه گیری: با توجه به اینکه درختان آوری نقش مهمی در بخش های فوقانی جنگل دارند، حفظ این گونه ارزش مند و تداوم برنامه های خروج دام و جنگل نشینان از رویشگاه های طبیعی آن ضروری به نظر می رسد.

کلمات کلیدی:

تخریب، تراکم، چرای دام، توده های طبیعی، جنگل های شمال ایران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1287244>

